

25 oktober

“En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken”

Openbaring 20:13

Hoe zouden wij de dingen die Johannes ziet en moet beschrijven weergeven? De horrorbeelden zijn met geen pen te beschrijven. De dood en het dodenrijk houden de doden gevangen. Nu echter is het moment gekomen dat zij de celdeuren moeten openen en de beklaagden moeten uit hun cel komen. Hoelang geleden zijn deze mensen gestorven? Sommigen nog maar pas, tijdens de verschrikkelijke oordelen die gedurende de grote verdrukking over de aarde raasden en miljoenen wellicht miljarden slachtoffers maakten. We hoorden in percentages hoe groot het deel was dat zo getroffen zou worden. Bij sommigen oordelen ging het om een kwart tot een derde van de wereldbevolking. We kunnen de aantallen niet becijferen. De aantallen doden liggen uiteindelijk nog aanmerkelijk hoger. Want hier staan de doden van alle tijden. De doden uit de tijd van Adam tot Noach. Van Noach tot Christus en van Christus tot die laatste verschrikkelijke oordelen. Al die doden werden kortere of juist al veel langere tijd gevangen gehouden in het dodenrijk. In de Griekse taal lezen we voor dodenrijk het woord Hades, voor ons kortweg hel.

In de Hades worden de on-geredde mensen nu al vele jaren gepijnigd (Lukas 16:23). In dat dodenrijk is een onoverbrugbare kloof (Lukas 16:26). Je kunt niet van de ene naar de andere kant oversteken. Dat betekent dat de beslissing voor het eindoordeel nu al, in dit leven definitief valt. Er is geen tweede kans. Geen reïncarnatie met de mogelijkheid het dan beter te doen. Dat zijn on-Bijbelse uitgangspunten. Aan de andere kant van die kloof bevindt zich Abraham en allen die als kinderen van God gered zijn. Deze geredden werden al op eerdere momenten uit hun graven opgenomen en deelden in de vreugde van de Heer.

Hier in Openbaring worden ook de ‘doden’, dat wil dus zeggen, de verloren mensen uit de graven opgewekt. Voor hen wacht niet eeuwige gelukzaligheid, maar eeuwig afgrijzen. Hier moeten we geen grapjes over maken, hier mogen we niet mee spotten, dit is vreselijk. Dit moet voor ons zo ernstig zijn dat we het tot onze taak maken mensen te waarschuwen. Nu is het nog de tijd van genade, maar hoe lang nog?

